

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **E. Z.**, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 26.6.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.5.2017 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 12.5.2017 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 28.11.2016 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 26.6.2017 (kopie napadeného rozhodnutí byla připojena) doplněnou k výzvě soudu žalobkyně vyjádřila nesouhlas s rozhodnutím žalované ze dne 12.5.2017, protože dle ní její zdravotní stav, který stručně popsala, odpovídá nadále invaliditě třetího stupně a byl nedostatečně posouzen, když jí byl snížen stupeň invalidity z třetího na druhý stupeň, proto požadovala nové posouzení a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 12.5.2017 i vrácení věci žalované k dalšímu řízení; požadovala i náklady řízení, které však nespecifikovala.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 12.5.2017 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 28.11.2016, kterým jí byl (výrok I.) snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 18.12.2016 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně jí náleží invalidní důchod pro invaliditu*

druhého stupně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 14.9.2016 je žalobkyně od téhož dne invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnosti pouze o 55%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.5.2017 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 24.4.2017 bylo zjištěno, že od 14.9.2016 je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole V, položce 3d) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **příloha vyhlášky**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60%, a žalobkyni byla přiznána horní hranice daného rozpětí, tj. 60%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu* Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město *vedeného ohledně žalobkyně* a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 14.9.2016* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 24.4.2017* soud zjistil, že žalobkyně byla nadále uznána pouze invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 55% dle lékaře OSSZ (platnost posudku: 30.11.2018) a o 60% dle lékaře ČSSZ (platnost posudku: trvale), když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3d) přílohy vyhlášky, pro něž jí byla stanovena uvedená míra poklesu pracovní schopnosti, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum změny invalidity: 14.9.2016*).

Žalovaná dne 19.7.2017 ve vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise či PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o *organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, a setrvala na svém rozhodnutí ze dne 12.5.2017. Ze zasláního *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 12.5.2017 (*výrokem II bylo rozhodnuto o odnětí vdovského důchodu od 18.12.2016*) jí bylo doručeno dne 23.5.2017.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 5.10.2017 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie i žalobkyně, v jehož závěru komise uvedla, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní* dle § 39 odst. 1 zákona, *šlo o invaliditu třetího stupně* dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. PK MPSV konstatovala, že podle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením psychiatrem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou je schizoafektivní porucha, depresivní

typ, deprese nyní těžká, sociální fobie. Komise proto nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město ani námitkového řízení s tím, že u žalobkyně se jedná o zvlášť těžké postižení, časté ataky s funkčně těžkou reziduální symptomatikou, trvalá psychotická nebo reziduální symptomatika těžkého stupně, závažné narušení výkonu téměř všech denních aktivit a míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena 70% podle kapitoly V, položky 3e) přílohy vyhlášky, tj. na dolní hranici taxace (70-80%) s ohledem na to, že nebyla nutná v poslední době hospitalizace. Jinak je ale z průběhu nemoci jasné, že stav není stabilizovaný, je nadále vážný a prognóza je nejasná. Dále komise uvedla, že z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1, ani zjištěn důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 70%; žalobkyně není schopna výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek. Závěrem komise uvedla, že se jedná o pokračování invalidity (*třetího stupně*) od 17.5.2011 a platnost (*posudku*) byla stanovena trvale vzhledem k věku a také k tomu, že z dosavadního průběhu onemocnění je jasné, že není předpoklad zásadního zlepšení stavu. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni a žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že ***dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky*** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (***dle § 4 odst. 1 lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů***) Podmínky pro toto zvýšení (*snížení*) nebyly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní, dále jen s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy,

(dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 12.5.2017*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 5.10.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.5.2017 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 28.11.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně (*od 17.5.2011*), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí příslušnou OSSZ Plzeň-město (55% poklesu pracovní schopnosti) a poté ČSSZ (60% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobkyně byla uznána invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně, jak shora uvedeno.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně a to od 17.5.2011 v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), proto žalovaná vydá nové rozhodnutí o tom, že se změnila skutečnosti rozhodné pro výši důchodu, neboť žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, tudíž od 14.9.2016 nedošlo ke změně stupně invalidity na druhý stupeň, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 63/2017-36 ze dne 1.12.2017, neboť rozhodnutí o snížení invalidního důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně již na základě posouzení OSSZ Plzeň-město či by žalobkyni plně vyhověla v řízení o jejích námitkách uplatněných

proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 28.11.2016. (*Žalobkyni bude tedy i nadále náležet výplata vdovského důchodu, jelikož je invalidní pro invaliditu třetího stupně.*)

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně sice požadovala náhradu nákladů řízení, kterou však nespecifikovala a soud žádné náklady řízení nezjistil, neboť žaloba i její doplnění bylo doručeno soudu osobně a jednání PK MPSV se uskutečnilo v Plzni, tedy v místě bydliště žalobkyně, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 1. prosince 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně